

BŘEZEN 2025

Březen, za kamna vlezem, praví známá pranostika a není daleko od pravdy. V třetím měsíci, který však už přece jen voní po jaru, jsme ještě rádi oblékali zimní bundy a zejména ráno se hodila leckdy i čepice. Ale nutno také říci, že se vyskytly i dny, zejména polední a odpolední čas, kdy bylo třeba ty čepice sundat, bundy rozepnout a větší otužilci je směle sundávali či nahrazovali lehkými jarními kousky šatníku. Je to tak. Vždyť první jarní den nastává právě v březnu. Také se těšíte na jaro jako my?

Je třeba se však na chvíli vrátit k zimě a sněhu, protože začátkem března se zorganizoval druhý běh lyžařského výcvikového kurzu. Tentokrát jely třídy VII. A a B. Třída VII. C doplněná o zájemce z řad 8. ročníků si lyžování užila v únoru.

Také nyní připadla vedoucí a organizační role naší Mgr. Sylvě Tůnové, které tímto velmi děkujeme. A poděkování patří i dalším pedagogům - instruktorům lyžování, jmenovitě Mgr. Silvii Homolkové, Mgr. Lence Veselé a Bc. Tomáši Otrubovi, jemuž, jakožto našemu bývalému panu učiteli, patří poděkování navíc za jeho věrnost nejen školnímu lyžování.

Nikdo se nepolámal, všichni dojeli v pořádku domů, a to je to nejdůležitější. A pokud si to všichni užili v přátelském duchu, tak to je úplně nejlepší. A protože přijela na jeden den hospitovat paní zástupkyně pro 2. stupeň PaedDr. Eva Krochmalná, víme, že pohodová atmosféra panovala a k tomu jim zářilo na sněhu sluníčko. Co více si na lyžáku přát, vidíte?

Než se k těm velkým žákům zase dostaneme, vezmeme to jako obvykle postupně od těch nejmenších.

Mezi prvňáčky zavítali předškoláci z Mateřské školy Vackova. Malé děti byly jistě zvědavé, jak to chodí v takové „velké škole“, jaké je to sedět v lavicích a něco psát či kreslit. Věříme, že se většina z nich do školy těší, a budeme se na ně těšit nejen při zápisech, ale i v novém školním roce. Ten je však ještě tuze daleko, i když čas běží někdy až závratnou rychlostí.

První a druhé ročníky se v druhé polovině března vypravily do kulturního domu Semilasso, aby zhlédly pohádku Čert a Káča z repertoáru Docela velkého divadla Litvínov.

Žáčci II. A se v královopolské pobočce Knihovny Jiřího Mahena zaměřili na dílo světoznámého pohádkáře Hanse Christiana Andersena.

Také třída IV. C navštívila „Mahenku“. Program zvaný Tajemné Brno seznamoval s pověstmi o našem městě a nechybělo předčítání z knih či připomenutí nejznámějších památek.

Nedaleko naší školy sídlí Technické muzeum v Brně, jak zní jeho přesný název. To by bylo, abychom občas jejich programy nevyužili.

Druháci z třídy C si vyzkoušeli, jaké je to být na chvíli tiskařem. Vyrobili si vlastní pohlednici a razítko. Tvořivá dílnička navazovala na expozici Ulička řemesel.

Jejich kamarádi z II. D se do dílničky Technického muzea vypravili také, ale věnovali se řemeslu hodinářství. Děti si připomněly pojmy spojené s časem, tedy vteřina, minuta, hodina, den, týden, měsíc a rok. Na funkčním modelu budíku mohly nakouknout, jak vypadají jednotlivá ozubená kolečka, kyvadlo a další součástky. A vytvořily si vlastní budík, na kterém se mohou učit poznávat hodiny.

Třídy III. B a D absolvovaly v Technickém muzeu stejné téma, a to „Přišlo jaro do muzea“. Děti si povídaly o jaru, masopustu, postním období a Velikonocích.

Na program „Tavíme a odléváme“, který navazuje na expozici o kovolitectví a železářství, se mohli těšit čtvrtáci z třídy C.

Žáci nahlédli do tajů řemesla slévačského, z nízkotavitelných kovů si odlili odlitky do forem dle vlastního výběru. Jistě se se svým výrobkem doma pochlubili.

Také v březnu pokračovaly v některých třídách na 1. stupni ukázky speciální hudební metody Timbalooloo, o které jsme psali v únorové školní kronice.

A ještě bychom se mohli opět zmínit o soutěžení našich žáků. Školní družinka se každý rok zapojuje do pěvecké soutěže na Základní škole Antonínská. Nejinak tomu bylo letos.

V první polovině března se uskutečnila na Základní škole Bakalovo nábřeží soutěž v anglickém jazyce English Star. Zúčastnilo se celkem 16 škol z Brna a okolí v počtu 105 dětí.

Zapojení žáci plnili úkoly ve třech kategoriích - Grammar test (znalost anglické gramatiky), Listening (poslech s doplněním textu) a Reading (čtení s porozuměním). Naši školu úspěšně reprezentovali:

za 3. ročníky - **Tobiáš Novotný**, který získal 4. místo

za 4. ročníky - **Mariana Illková**, jež dosáhla na 6. místo

za 5. ročníky - **Evelína Matiishyn**, která se radovala z bronzu čili získala 3. místo.

Jejich radost sdílíme, blahopřejeme a děkujeme.

Třída V. A se zapojila do robotické soutěže a náš tým, pojmenovaný Borci, získal druhou příčku. Gratulujeme a děkujeme paní učitelce Mgr. Evě Čechové za spolupráci a vedení dětí.

ROBOHRY VEX GO

Robotická soutěž v konstrukci
a ovládání robota
pro žáky 4.- 6. ročníku ZŠ

14. 3. 2025
ZŠ a MŠ Bosonohy
Bosonožské nám. 44, Brno

www.robohry.cz

Vybraní žáci 4. a 5. ročníků se zapojili do turnaje ve vybíjené na Základní škole Pastviny v Brně - Komíně. Sice jsme dosáhli jen na bramborovou medaili, nicméně žákům a paní učitelce Mgr. Janě Veselé děkujeme. Důležitá je účast a někdy je i prohra v životě výhrou.

Druhý stupeň nezůstal se soutěžením pozadu. Od paní učitelky Mgr. Hanky Hamplové víme, že začátkem března se konalo na Střední průmyslové škole chemické ve Vranovské ulici regionální finále soutěže Hledáme nejlepšího Mladého chemika ČR. Zúčastnili se ho žáci základních škol z celého Jihomoravského kraje a část škol i z Kraje Vysočina.

Jednalo se již o třetí letošní kolo této soutěže. Naše **Markéta Horňáková** z IX. C obsadila krásné 15. místo.

Jen připomínáme, že školního kola se účastnili v listopadu všichni devátáci. V Jihomoravském kraji jich bylo celkem 2236 z 91 škol.

Musíme také zmínit jiný Markétin úspěch. V únorové školní kronice jsme psali, že tato naše šikovná žákyně postoupila do okresního kola Chemické olympiády, jež proběhla na konci února rovněž na stejné chemické průmyslovce. Této soutěže se účastní i žáci gymnázií, a tak bývá konkurence opravdu veliká. **Markéta Horňáková** se umístila na 22. místě (z žáků základních škol by byla desátá).

Markétě velmi blahopřejeme za skvělý výsledek, reprezentaci školy, a přejeme jí i jejím spolužákům dobré zvládnutí přijímacích zkoušek.

Ve školním kole soutěže ve čtenářské gramotnosti „Babylon aneb Rozumíme si?“ se nejlépe dařilo těmto žákům:

6. ročníky:

1. místo **Nela Dominiková** ze VI. D
2. místo **Sabina Volná** ze VI. D
3. místo **Sofia Anna Joanidisová** ze VI. A

7. ročníky:

1. místo **Karolína Ulmanová** a **David Schejbal** ze VII. B, **Aneta Zelená** ze VII. C
2. místo **Marek Šeda** ze VII. B a **Jan Hubeňák** ze VII. C
3. místo **Gabriela Jánská** ze VII. C

Naši žáci nesedí jenom v lavicích nad učením (i když i to je třeba), ale vyrážejí za poznáním také „do terénu“.

Osmáci se zúčastnili vzdělávacího zájezdu do Vídně se zaměřením na Habsburky. Navštívili letní rezidenci císařů (Schönbrunn), největší barokní kostel (sv. Karla Boromejského), Národní knihovnu – největší barokní knihovnu v Evropě (Prunksaal), klenotnici v Hofburgu (relikvie Svaté říše římské, korunovační klenoty, cennosti z vlastnictví rodu Habsburků... K nejvzácnějším vystavovaným předmětům patří říšská koruna Oty I. z roku 962 a koruna císaře Rudolfa II.). A nechybělo i oblíbené osobní volno v centru Vídně.

To výukový program v Třebíči je určen primárně sedmým ročníkům. Toto město v sobě skrývá velké bohatství v podobě starobylé historie a kultury. Bazilika sv. Prokopa a Židovská čtvrť byly zapsány na Seznam světového kulturního dědictví UNESCO v roce 2003.

Možná nevíte, že hned po Jeruzalému jsou trebičské židovské památky jedinými, které byly samostatně zapsány na seznam UNESCO.

A možná také netušíte, že když se k Třebíči blížila Žižkova vojska, opat kláštera nařídil, aby se veškeré cennosti řádu pečlivě zabalily do režného plátna a ukryly v labyrintu chodeb pod klášterem. Žižka ale jenom párkrát vystřelil a pokračoval s oddílem dál na východní Moravu a do Uher. I když protentokrát vyvázl trebičský klášter bez úhony, nechal opat většinu pokladu ukrytou v podzemí. Po jeho smrti prý upadlo místo úkrytu v zapomnění, a tak poklad čeká dodnes na svého objevitele.

Jeden březnový týden strávili žáci třídy VI. B a část třídy VIII. B na základně Vrápenka v Ostrově u Macochy. Od paní učitelky Mgr. Drahoslavy Vidoňové a Mgr. Martiny Slavíkové víme, že se měli dobře. Každá třída měla svůj vlastní program.

Šestáci se stali na pár dní „Reportéry přírody“.

Žáci si zkusili roli režisérskou, moderátorskou i kameramanskou.

Tvořili si vlastní reportáže, učili se pracovat s kamerou, stativem, strukturovat scénář a dobře klást otázky. Procvičili si jak vlastní reprezentační dovednosti, tak i samotnou práci v týmu.

Tématem jejich výstupů byly příklady vlivu člověku na přírodu a krajinu a jeho důsledky. Kromě toho zbyl čas na pozorování a zkoumání přírody v okolí základny. Navštívili blízkou jeskyni Balcarka, hráli hry, na základně měli možnost sledovat agamy a pana chameleona.

Účastníci z třídy VIII. B měli od stejné organizace (Lipka) objednaný program „Život v kostce“. Oč šlo? Inu, holky a kluci se snažili poznat sami sebe, nalézt v sobě své silné stránky, které jsou zapotřebí, aby si jednou splnili vlastní sny. Proto trénovali kritické a strategické myšlení, zkoumali svět finanční gramotnosti. Zaměřovali se na prospěšně udržitelnou cestu, aby jejich kroky neničily životní prostředí. Na závěr pobytu mohl každý z žáků navrhnout svůj osobní projekt a promyslet cestu k dosažení toho, co si přejí.

Jako bonus měli na základně slečnu Julii z Francie a mohli vyzkoušet své jazykové znalosti. Jeskyni Balcarku navštívili také, ale protože jsou starší, bylo jim umožněno nahlédnout do ní i jinými cestami. Nebojte se, pod dohledem zkušeného průvodce a jen ti, co si troufli.

Zbyl čas i na výlet k propasti Macocha i na fotbálek. Zkrátka, bylo to skvělé.

Třídy VIII. C a D a pár přihlášených žáků z třídy A a B stejného ročníku strávili ve škole netradiční týden intenzivní výukou anglického jazyka. Projekt se jmenuje Active English Week a žáci hovoří či poslouchají v angličtině každý den několik hodin rodilé mluvčí. Píšeme o netradičním týdnu, ale projekt u nás po mnoha letech již zdomácněl a stal se tradiční součástí naší výuky. Děkujeme Mgr. Hance Baršové za organizaci a péči o externí učitele.

Nezapomněli jsme na kulturu a několik druhostupňových tříd zasedlo do sedaček v Mahenově divadle. Možná, že někteří i poprvé v životě. Na programu byla Jiráskova Lucerna a věříme, že žákům přinesla hezký zážitek.

V únorové školní kronice jsme zmínili žákovský projekt organizace Post Bellum – Příběhy našich sousedů. Proběhlo „školení“, dnes se tomu moderně říká workshop, o natáčení pamětníka, jaké otázky klást, rozdělení rolí v týmu, jak se spouští diktafon... a den natáčení nastal právě v měsíci březnu přímo u nás ve škole. (Děkujeme paní vychovatelce Lindě Sobkové za zapůjčením prostor pro setkání s našimi milými dámami.)

Členové týmu č. 1 (Agáta Homolová, Vojtěch Korčák, Kirill Petuchov a Ella Selingerová z třídy IX. B) se ptali na život paní Mgr. Jany Albrechtové, která byla velikou divadelní ochotnicí a profesí učitelka. Došlo i na povídání o zážitcích z dětství během 2. světové války, jaký byl život v době nadvlády komunistů a jak prožívala rok 1968 a co následovalo potom. Paní Albrechtová si s žáky moc dobře rozuměla, bylo vidět, že má děti ráda.

Členky týmu č. 2 (Soňa Boušková, Anna Justanová, Anna Plesníková, Alžběta Richterová, Nikola Urbánková) zpovídaly paní Ludmilu Píchovou, příteli zvanou Lea. I ona děvčatům vyprávěla, jaké to bylo žít v době druhé světové války coby dítě. Jak nebylo jednoduché dostat se na vysněnou školu a co jí život přinesl, když se směla alespoň vyučit fotografkou. Vykládaly si o jejím cestování, letech strávených v Egyptě, o založení Klubu čtenářů Arthura Ransoma a mnoho dalšího zajímavého. Dle závěrečné společné fotky je vidět, že to bylo hezké setkání.

Děvčata se ukázala pravými hostitelkami a napekla slané a sladké dobroty. To jsme během tohoto projektu ještě nezažili.

O dalším vývoji Příběhů našich sousedů se dozvíte v dubnovém čísle naší školní kroniky.

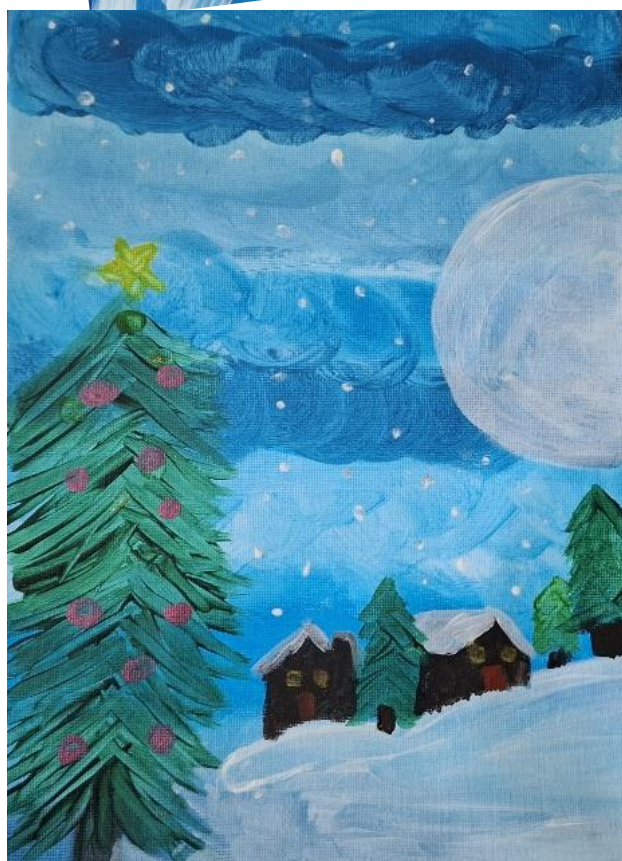
~

Na závěr bychom rádi zmínili ještě tři záležitosti. Je to Den otevřených dveří, který se uskutečnil 19. 3. 2025. Tolik zvědavých a zvědavých návštěvníků, malých i velkých, jsme u nás snad asi nikdy neměli. Děkujeme jim za zájem a s mnohými se jistě uvidíme při zápisech do prvních tříd.

Začátkem března jsme odvezli na druhý konec Brna výkresy žáků, jejichž třídy se zapojily do výtvarné soutěže „O nejkrásnější obraz pro Fenix“. Pokud vám to přijde povědomé, tak máte pravdu. Není to poprvé, co jsme se zapojili, a dílka dvou žákyň se v minulosti odborné porotě tak líbila, že byla vybrána do veřejné dražby. Výtěžek z této aukce jde vždy ve prospěch organizace ParaCENTRUM Fenix, která pomáhá lidem po úrazu míchy. Uvidíme, co letos. Nějaké favority mezi obrázky už máme. A nejdůležitější je myšlenka projektu a odhodlání se do něj zapojit.

Fenix byl tedy druhou věcí, kterou jsme na závěr školní kroniky chtěli připomenout. Třetí záležitost se týká 28. března. Roku 1592 se narodil Jan Amos Komenský, učitel národů. Pan ředitel Mgr. David Jalový školním rozhlasem tento den připomněl a poděkoval všem pedagogům za jejich nesnadnou práci. Nezapomněl však zmínit, že stejně důležité v životě školy jsou i profese, které jsou tak trochu skryté, ale bez nich by to vůbec nešlo. Paní kuchařky, paní uklízečky, pan školník, paní vrátná, paní hospodářky. Jsme jeden tým, jako mozaika plná kamínků. A když by nějaký kamínek nebyl, obrázek by nebyl v pořádku.

A jsme na konci. Před námi jsou poslední tři měsíce školního roku a vzhledem ke skutečnosti, že se školní kronika píše a vydává trochu později, jsme při psaní těchto řádků už v polovině dubna. Co se však dělo v aprílovém měsíci, na to si musíte chvilku počkat.

Držme si navzájem palce, ať vše zvládneme co nejlépe. Zimní spánek je ten tam, tak si můžete držet i klobouk na hlavě, protože poslední týdny utíkají úplně nejrychleji.

A zkusme se řídit slovy vychovatele mládeže sv. Jana Bosca, který mimo jiné říkal: „Brblání ochlazuje srdce.“ Mít srdce chladné bychom určitě nechtěli, tak místo brblání raději více chvalme, važme si obyčejných chvil a věcí. A více se usmívejme. To sluší člověku lépe.

